

Finansminister, da han holdt sin Finanslovtale her i Tinget — ærede Medlemmer kan finde det Spalte 25 i Folketingstidende —, sagde, at disse Toldafgifter paa 10 Mill. Kr. vilde han foreslaa fornyet, fordi det var finansielt umuligt at undvære dem — de var altsaa et Led i Balancen —, men han føjede til, at han haabede, at der dels ved Fornyelsen af denne Luksustold paa 10 Mill. Kr., dels ved eventuelle Besparelser kunde skaffes Mulighed for Nedsættelser paa andre Omraader. Det var netop den forrige Regerings Hensigt — den har ikke faaet Lejlighed til at føre det ud i Livet. Jeg tror, jeg har Ret i at paapege, at der er en Forskel mellem de to første Punkter og Punkt 4.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at jeg huskede vist fejl under min Omtale af Valutaloven af December 1924, naar jeg sagde, at vi den Gang ønskede Statsgælden i Anledning af Landmandsbanken betalt igennem Formueafgift. Jo, det var vort Ønske. Vi havde straks efter Valget i 1924 stillet Forslag om en meget omfattende Formueafgift til Afbetaling af Statsgæld, det kunde ikke gennemføres, bl. a. paa Grund af det ærede Medlems og hans Partis Modstand, vi maatte saa tage Hensyn til denne Modstand og gik saa til sidst til det Kompromisforslag, vi stillede, og gik med til det yderligere Kompromis, som blev Resultatet af Rigsdagens Forhandlinger. Hvad vort Ønske var, var utvivlsomt, men man kan jo ikke altid faa sine Ønsker opfyldt. Det ærede Medlem Hr. Drachmann vilde ogsaa fastslaa en Lighed mellem de 10 Mill. Kr. i Luksustold og de 2 Mill. Kr., eller hvor meget det nu maatte være, som der er Tale om i Punkt 4, men det passer ikke. Det ærede Medlem sagde, at han og hans Parti nu under Tvang vilde gaa med. Det er jo en bekendt Sag, at det ærede Medlem og hans Parti i December 1924 gik imod Vintolden, gik imod Silke- og Pelsværkstolden, men nu forandrer det ærede Medlem og hans Parti altsaa Stilling, og han undskylder det med, at han og hans Parti er under en Tvang. Det kan jeg ikke indse, at de er; finansielt kan Staten undvære disse 2 Mill. Kr., eller hvor meget det nu maatte være, men dertil kommer den Forskel — og det er, hvad jeg fremhævede overfor de ærede Medlemmer, der har talt, og ogsaa overfor Finansministeren, idet jeg deri er enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard —, at Formaalet med disse 2 Mill. Kr., med den i Punkt 4 nævnte Beskatning, er opfyldt. Det var jo netop i December 1924 Mening, at vi skulde have en direkte Skat, der gav den ene Halvdel,

og en indirekte Skat, der gav den anden Halvdel til Opfyldelsen af et ganske bestemt Formaal, nemlig en Mulighed for Staten for at tilbagebetale de 40 Mill. Kr. til Nationalbanken. Det var Mening, og nu er Formaalet opfyldt. Naar man nødigt, under en vis Tvang, er gaaet med til en saadan Forhøjelse af den indirekte Beskatning til et ganske bestemt Formaal, og dette Formaal saa er naaet, finder vi, at det er et farligt Princip at sige: Den indirekte Beskatning opretholder vi nu alligevel. Det er farligt. Overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann vil jeg gøre opmærksom paa, at hans Parti jo i ganske overordentlig Grad har fastslaaet, at dette Formaal var opfyldt; det mente endogsaa, at Formaalet i den Grad var opfyldt, at det før Valget stillede Forslag om, at Staten uden videre skulde eftergive 5 Mill. Kr. af de Penge, der blev bevilget i December 1924 til dette bestemte Formaalets Opnaaelse. Det stillede Partiet Forslag om, det gik det til Valg paa, da var der ingen smalle Steder: Staten kunde undvære de 5 Mill. Kr., der var tilbage af den direkte Skat. Saaledes stiller det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Parti sig, naar der er Tale om direkte Beskatning, saa gælder det skam om, at naar Formaalet er opfyldt, maa der ikke betales en Øre mere i Skat, saa skal Skatteborgerne slippe. Men Formaalet var nu ikke helt opfyldt, for som bekendt gik Valutaloven af December 1924 ogsaa ud paa, at Statens Kassebeholdning skulde styrkes ved Hjælp af disse Midler. Saaledes stiller altsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Parti sig, naar der er Tale om direkte Beskatning, men naar der er Tale om indirekte Beskatning, faar Piben en helt anden Lyd, saa gaar det slet ikke an, at Staten mister en Skatteindtægt, saa maa der aldeles ikke finde nogen Skatnedsættelse Sted, saa staaer det konservative Folkeparti der, hvor det altid har staaet. Men saa staaer ganske vist Venstre paa et helt stik modsat Standpunkt af, hvad der var Venstres Standpunkt i Fortiden, nemlig at den direkte Beskatning var at foretrække for den indirekte.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg kun sige, at vi er villige til at forhandle ogsaa om Opretholdelse eller Fornyelse af en Vintold, naar vi kan faa Lettelser i den indirekte Beskatning paa Omraader, hvor det vil være Befolkningen mere værdifuldt. Det er vi villige til, men det ærede Medlem, der er Venstres Ordfører, Hr. Himmelstrup, sagde jo, at han tænkte sig Lovforslaget fremmet uden Udvalgsbehandling, og i alt